

Θύματα του εθνικισμού και των δυό πλευρών

37 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΑΒΑΖΟΓΛΟΥ ΜΙΣΙΑΟΥΛΗ

Θύματα του εθνικισμού και των δυό πλευρών

Το πάρα κάτω κείμενο είναι αναδημοσίευση συνέντευξης που έδωσε στην Εργατική Δημοκρατία ο Πέτρος Μισιαούλης αδελφός του δολοφονημένου ήρωα, το 1995. Ήταν η τελευταία του συνέντευξη αφού λίγους μήνες αργότερα, πέθανε και ο ίδιος κτυπημένος από τον καρκίνο. Οι εμπειρίες και η μαρξιστική σκέψη του Πέτρου Μισιαούλη παραμένουν πάντα μια σημαντική πηγή πληροφοριών και πάνω απ' όλα πολιτικών μαθημάτων.

Ποιο ήταν το κλίμα της περιόδου που έγινε η δολοφονία των Καβάζογλου και Μισιαούλη;

Ήταν μια περίοδος που ο εθνικισμός ήταν πολύ έντονος και στις δυο κοινότητες. Η ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη παρά τις συμφωνίες της Ζυρίχης που υπόγραψε συνέχιζε την πολιτική της ένωσης. Στην αρχή κάπως συγκαλυμμένα και μετά τελείως φανερά και επίσημα.

Οι τουρκοκύπριοι έπρεπε να εξοντωθούν πολιτικά για να μην μπορούν να αντιδράσουν σε αυτή τη πολιτική. Ο Μακάριος αρνήθηκε από την αρχή να εφαρμόσει τις διατάξεις του συντάγματος που προέβλεπαν παραχωρήσεις στους τουρκοκύπριους όπως το δικαίωμα τους να εκλέγουν δικούς τους δήμαρχους στις πέντε μεγάλες πόλεις.

Η αντιπαράθεση έφτασε στο αποκορύφωμα το Φθινόπωρο του '63 όταν ο Μακάριος προσπάθησε να αλλάξει το σύνταγμα και να αφαιρέσει από αυτό όλες τις διατάξεις που ήταν υπέρ των τουρκοκυπρίων. Ακολούθησαν οι συγκρούσεις του '63 - '64 κατά τις οποίες οργάνωσαν τα πρωτοπαλίκαρα του Μακάριου όπως τον Γιωρκάτζη και τον Σαμψών και οι τουρκοκύπριοι αναγκάστηκαν να στριμωχτούν και να αποκλειστούν μέσα στους θύλακες.

Αυτές τις επιλογές του Μακάριου δυστυχώς τις υποστήριξε τότε και η αριστερά όπως και την πολιτική της ένωσης.

Παρόλα αυτά υπάρχουν εργάτες και διανοούμενοι, αυτά τα χρόνια που επιδιώκουν την συμφιλίωση και από τις δυο πλευρές. Υπήρξαν πολλοί τέτοιοι αγωνιστές αρκετοί από τους οποίους πλήρωσαν με την ζωή τους την αφοσίωση τους στην προσέγγιση των δυο κοινοτήτων ιδιαίτερα μέσα στους τουρκοκύπριους.

Μέσα στα γκέτο που ήταν κλεισμένοι οι τουρκοκύπριοι γίνονταν εύκολα θύματα των σωβινιστών της πλευράς τους και δολοφονούνταν ανεμπόδιστα. Ακόμα και πολλοί από αυτούς που ζούσαν στις ελληνικές περιοχές απειλούνταν και δολοφονούνταν. Έτσι έβαλαν στο στόχαστρο τους και τον Καβάζογλου.

Ποιος ήταν ο Καβάζογλου;

Ήταν ένας προλετάριος γιος πολυμελούς οικογένειας, οργανωμένος αγωνιστής, μέλος του ΑΚΕΛ. Αργότερα έγινε μέλος της Κεντρικής Επιτροπής. Παρενθετικά πρέπει να πω ότι ο Καβάζογλου ήταν ο πρώτος και ο μοναδικός τουρκοκύπριος που πήρε τέτοιο πόστο στο κόμμα. Αυτό νομίζω δείχνει πόσο υποτιμούνταν και παραγνωρίζονταν ακόμα και από την αριστερά οι τουρκοκύπριοι.

Πολύ νωρίς ο Καβάζογλου διαπίστωσε τις δυσκολίες και τα εμπόδια που δημιουργούσε η πολιτική του

κόμματος στη δουλειά του μέσα στις τουρκοκυπριακές μάζες. Πως μπορούσε να απευθυνθεί στους τουρκοκύπριους και να τους οργανώσει όταν το κόμμα υποστήριζε την ένωση και τον Μακάριο; Αυτό τον οδήγησε σε σύγκρουση με το κόμμα. Έτσι άρχισε να πέφτει υπό δυσμένεια και να εγκαταλείπεται μόνος και απροστάτευτος.

Παρόλα αυτά συνέχισε να αγωνίζεται με αυταπάρηση χωρίς να τρομάζει από τους κινδύνους που δημιουργούνταν από την αντι-σοβινιστική του δουλειά μέσα στους τουρκοκύπριους.

Πως έγινε η δολοφονία;

Εκείνη την ημέρα, θα πήγαινε στη Λάρνακα για σύσκεψη με τουρκοκύπριους συντρόφους. Οι συνεργάτες του, της επαγρύπνησης που είχαν σαν καθήκον την προστασία του, αρνούσαν να τον συνοδέψουν, είτε γιατί δεν μπορούσαν, είτε γιατί δεν ήθελαν επειδή ήξεραν τους κινδύνους και προσπαθούσαν να αποτρέψουν και τον ίδιο από αυτή την αποστολή.

Στην επιμονή του αναζητήθηκε άλλος συνοδός και στρατολογήθηκε ο Κώστας Μισιαούλης, ο οποίος για πρώτη φορά έπαιρνε μέρος σαν συνοδός του Καβάζογλου. Ο Κώστας είχε κανονισμένη άλλη δουλειά, μαζί με εμένα για οικογενειακό πρόβλημα. Αλλά υποχρεωμένος από το γεγονός ότι δεν βρισκόταν συνοδός για τον Καβάζογλου προτίμησε να συνοδέψει ο ίδιος τον φίλο και σύντροφο του.

Οδηγός στο αυτοκίνητό του ξεκίνησαν για την Λάρνακα, με ενδιαμέσο σταθμό στο δρόμο παρά την Λουρουτζίνα, για να παραλάβουν τουρκοκύπριους συντρόφους για τη σύσκεψη. Αντί σύντροφοι όμως τους περίμεναν ένοπλοι δολοφόνοι, οι οποίοι προηγούμενα είχαν απομονώσει τους συντρόφους τους.

Οι δολοφονικές σφαίρες θα ένωναν για πάντα τους δυο συντρόφους, αφήνοντας πίσω τους ένα μεγάλο κενό.

Σίγουρα ο σοβινισμός κέρδισε τότε μια σημαντική νίκη με την δολοφονία των δυο αγωνιστών. Όμως αυτή η θυσία έγινε, τουλάχιστο για τους ελληνοκύπριους, σύμβολο της ελληνοτουρκικής φιλίας και της επαναπροσέγγισης. Πως βλέπεις τις εκδηλώσεις επαναπροσέγγισης που γίνονται σήμερα στην επέτειο των 30 χρόνων από τη δολοφονία;

Ήταν μια νίκη του σοβινισμού αλλά ήταν και μια τραγική υπογράμμιση των αδιέξοδων της εθνικιστικής πολιτικής της αριστεράς, η οποία με τη πολιτική της ένωσης και την υποστήριξη που έδινε στον Μακάριο οδήγησε τους τουρκοκύπριους αριστερούς, υποστηρικτές της προσέγγισης, στην απομόνωση μέσα στην κοινότητα τους και τους έκανε εύκολα θύματα των σοβινιστών.

Το ΑΚΕΛ δεν μπόρεσε να παίξει τον ρόλο που περίμεναν οι ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι αγωνιστές της εργατικής τάξης. Δεν μπόρεσε να κρατήσει ενωμένη την εργατική τάξη και να μπει μπροστά στη πάλη ενάντια στο σοβινισμό. Να αντισταθεί στην προσπάθεια του Μακάριου και των ελληνοκύπριων καπιταλιστών να εξοντώσουν τους τουρκοκύπριους. Έμεινε και μένει ως τα σήμερα προσκολλημένο στον εθνικισμό, και θυσιάζει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης στο βωμό της εθνικής ενότητας και της εξυπηρέτησης των συμφερόντων του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού.

Οι εκδηλώσεις επαναπροσέγγισης που οργανώνει σήμερα δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι καλές. Όμως επαναπροσέγγιση δεν είναι μόνο να τιμούμε τους νεκρούς, να κάνουμε γιορτές ή να συναντιόμαστε με τουρκοκύπριους. Και αυτά είναι καλά και χρήσιμα, αλλά επαναπροσέγγιση σημαίνει πρώτα από όλα να πολεμήσουμε τον σοβινισμό μέσα στη δική μας πλευρά, να καταγγείλουμε τις ευθύνες της δικής μας άρχουσας τάξης και τα σχέδια που έχει σε βάρος των τουρκοκυπρίων. Ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουμε την θυσία των Καβάζογλου και Μισιαούλη είναι να παλέψουμε να φύγει αυτή η κυβέρνηση που έχει κάνει τον σοβινισμό επίσημη πολιτική, που στήνει πολεμικά

δόγματα και αναβιώνει τον Γριβισμό και την ενωσιολογία.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Ασαφής Αρχαιοθήτηση, Εργατική Δημοκρατία (Τεύχος 110), Δεκαετία 2000-2009, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια), Εθνικισμός/Ακροδεξιά, δολοφονίες Καβάζογλου και Μισιαούλη

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:2_no110:nationalism

Last update: **2026/06/05 07:16**

